

GEREFORMEERDE KERK CAPELLE AAN DEN IJSSEL- NOORD

Gereformeerde Kerk (*vrijgemaakt*)
Capelle aan den IJssel-Noord
Bermweg 332 - 2907 LA

Capelle aan den IJssel, 7 november 2022

BRIEF aan CLASSIS ROTTERDAM

Geachte broeders,

De afgelopen decennia hebben we in de classis elkaar ontmoet als zusterkerken. Het doel van ons samenkomen was om elkaar te helpen trouw te blijven aan Gods Woord en de belijdenis van de kerken, om samen initiatieven te ondersteunen tot opbouw van de classiskerken, en ook om als classis recht te spreken in appelzaken. De kerkenraad van Capelle-Noord heeft daar steeds met volle inzet aan meegedaan.

De laatste jaren is er echter een vergaand gevoel van vervreemding ontstaan. De samenwerking werd stroever. Meer en meer ervoeren we dat we elkaar niet meer konden vinden in een onbevangen binding aan Gods Woord en de gereformeerde belijdenis. Eens te meer raakten we daarvan overtuigd door de besluitvorming in de classiskerken over man, vrouw en ambt op basis van de besluiten van de Generale Synodes van Meppel 2017 en van Goes 2020.

Besluiten m/v en ambt

De GS Meppel 2017 besloot alle ambten met onmiddellijke ingang open te stellen voor vrouwen. De GS Goes 2020 bevestigde dit besluit met een gewijzigde onderbouwing, en wees ingediende revisieverzoeken af. Op verschillende manieren hebben wij geprobeerd te laten zien dat deze besluiten slechts tot stand konden komen doordat er op een nieuwe manier met de Schrift wordt omgegaan. De kern van onze kritiek is dat de gelijkheid van man en vrouw normatief uitgangspunt geworden is in het lezen van de Schrift. Alles wat niet past in dit kader zou behoren bij de patriarchale cultuur, waaraan God zich in zijn openbaring tijdelijk zou hebben aangepast. In plaats van dat wij ons geloof en leven richten naar de Schrift, wordt hiermee de Schrift aangepast aan onze overtuiging.

Maar wat nog erger is: de synode heeft daarnaast uitgesproken dat de klassieke uitleg van de Schrift – die met de nieuwe duidelijk in *tegenspraak* is – ook bestaansrecht heeft in de kerken. Wij hebben erop gewezen dat deze uitspraak strijdig is met onze belijdenis van de duidelijkheid van de Schrift. God communiceert eenduidig tot ons en spreekt zichzelf niet tegen. Daarom mogen wij bij verschil van mening over de uitleg van de Schrift inzake vrouw en ambt, niet twee tegenstrijdige uitkomsten naast elkaar laten bestaan.

Veranderde visie op de Schrift

Dat de synode toch deze uitspraak heeft gedaan, heeft volgens ons te maken met een vergaand veranderde visie op de vraag of wij de betekenis van de Schrift kunnen vastleggen. In het rapport *'Elkaar van harte dienen'* van de synodecommissie dat aan de besluiten van de GS Goes 2020 ten grondslag ligt, wordt uitgegaan van deze gedachte: Gods Woord heeft gezag, maar onze exegese niet (blz. 44); Gods Woord is duidelijk, maar ons zicht erop verschilt; aan Gods Woord binden we elkaar, maar je mag elkaar niet binden aan een exegese. Deze gedachte kwam ook steeds weer terug in de gesprekken op de classis. In de praktijk betekent dit echter dat onze erkenning van het gezag van Gods Woord een puur formele zaak is geworden. Want zodra je moet zeggen *wat* Gods Woord ons dan leert, moet je een uitleg van dat Woord vastleggen en een andere uitleg afwijzen. Zo alleen blijkt dat je Gods Woord ook inhoudelijk aanvaardt. Maar de synode zegt op het punt van de vrouw in het ambt: we binden elkaar aan Gods Woord, maar niet aan exegeses. Eigenlijk zegt ze daarmee: we horen Gods Woord, maar kunnen het niet naspreken en gehoorzamen. Dit principe leidt er uiteindelijk toe dat we geen belijdende kerk meer kunnen zijn. Dat we niet meer kunnen zeggen: *'Zo zegt de HERE'*. Want zodra wij dat zeggen, zijn het maar onze woorden geworden.

Tegelijk wil men volhouden dat God ons door zijn Geest blijft leiden. Maar op grond waarvan? De Geest leidt de kerk daar waar Gods Woord wordt nagesproken. Maar juist de mogelijkheid daarvan staat ter discussie als het aanvaardbaar wordt geacht dat wij aan Gods Woord tegenovergestelde uitleggingen geven. Als je dan toch je eigen spreken wilt blijven kwalificeren als de leiding van de Geest, wordt dat het sanctioneren van de consensus van de meerderheid, van een synode, van een bepaalde groep mensen. Niet meer de Schrift zelf heeft het laatste gezag in ons kerkelijk samenleven, maar de consensus van een meerderheid.

We hebben moeten vaststellen dat de kerken in de classis deze overtuiging niet delen. Ook in het kerkverband als geheel blijkt dat grotendeels het geval. Dat is ons duidelijk geworden uit de respons die wij hebben ontvangen van de zusterkerken die wij alle deelgenoot hebben gemaakt van onze fundamentele bezwaren in ons appel van 31 maart 2021.

De nieuwe kerkorde

Daarbij komt de nieuwe kerkorde. Deze kerkorde sluit aan bij de bovengenoemde ontwikkeling. Want waar de duidelijkheid van de Schrift wordt losgelaten, kún je elkaar ook niet meer binden aan die Schrift. En dus moet er *ruimte* komen je eigen uitleg aan de Schrift te geven en die ook te volgen. Deze ruimte is in de nieuwe kerkorde gecreëerd, bijvoorbeeld rond de huwelijksethiek. Maar in de praktijk mag ook de belijdenis ter discussie worden gesteld. In een geschil over het belijden moet telkens weer vanuit de Schrift worden aangetoond of het belijden klopt met de Bijbel. En daarmee zijn we weer terug bij onze bezwaren hierboven: je mag elkaar niet meer binden aan exegeses. Dus ook niet meer aan de inhoud van de belijdenis. Want dat is exegese.

We hebben ons afgevraagd of wij de kerkorde zoals die er nu ligt mogen aanvaarden. Daarbij zijn we uitgegaan van normen uit onze belijdenis. Die geven we hieronder weer.

Aanvaarden van een kerkorde

In de kerk mogen geen wetten ingevoerd worden die ons kunnen afvoeren van wat Jezus Christus onze enige Meester ons geleerd heeft. Tegelijk is het nodig en nuttig dat de regeerders van de kerk een vaste orde instellen en handhaven om het lichaam van de kerk in stand te houden. Dat wil zeggen: een vaste orde die de gemeenschappelijke gehoorzaamheid aan God bevordert en bewaart (art. 32 NGB).

Gezag van Gods Woord

Dit betekent dat een gereformeerde kerkorde als uitgangspunt moet hebben de onvoorwaardelijke aanvaarding van de *Bijbel* als het op schrift gestelde Woord van God. Daarin staat wat Christus onze enige Meester ons geleerd heeft. Dat is de basis en bron van onze gemeenschappelijke gehoorzaamheid aan God. Er mogen geen wetten of menselijke bedenksels in de kerk ingevoerd worden die binden boven wat geschreven staat. Maar ook geen wetten die tolerantie faciliteren waar het Woord van God bindt.

Belijdenis van de kerk

Onze belijdenisgeschriften maken concreet wat de inhoud is van de leer die wij aanvaarden. Het bewaren van de eendracht in gehoorzaamheid aan God vereist daarom een hartelijke instemming met de inhoud van de belijdenissen als gezamenlijk aanvaarde verwoording van de leer van de Schrift. Een kerkorde is er ook voor bedoeld om samen af te spreken hoe je deze leer *uitdraagt* en *handhaaft*. De leer van Gods Woord moet actief worden uitgedragen en verdedigd tegen dwaalleer van binnen en van buiten de kerk. Op die manier wordt de gemeenschappelijke gehoorzaamheid aan God daadwerkelijk bevorderd, en bewaard (= beschermd).

Bindend karakter van de kerkorde

Het spreekt voor zich dat kerken niet op eigen voorwaarden mogen selecteren wát ze in de kerkorde of in kerkelijke besluiten wél aanvaarden en wát níet. Ook niet als de classis daarmee instemt. Immers, als kerkelijke vergaderingen op eigen gezag het geldende recht ter zijde mogen stellen, krijgt menselijke willekeur ruimte in de kerk. Terwijl het recht in de kerken nu juist beschermt *tegen* menselijke willekeur. Het afgesproken recht is bedoeld om de eenheid in leer en leven te handhaven, en zo de gemeente te beschermen tegen dwaalleer en heerszucht van mensen of groepen mensen.

Aan deze criteria voldoet de nieuwe kerkorde niet. Wij hebben onze fundamentele kritiek daarop in onze nota aan u als classis voorgelegd. U heeft deze echter niet overgenomen en ook niet ter kennisneming aan de Generale Synode van Zoetermeer 2022 gezonden.

Slot

Broeders, we hebben in het voorgaande geprobeerd duidelijk te maken waarom wij tot de overtuiging zijn gekomen dat we op deze basis niet langer verbonden kunnen blijven aan u als zusterkerken in een kerkverband. Wij willen ons laten vergaderen tot de kerk van Jezus Christus en de eenheid van zijn kerk zoeken. Maar de koers van de Gkv en de nieuwe fusiekerk brengt ons bij Hem en zijn Woord vandaan. Daarom mogen wij er niet in meegaan.

Wij hebben daarom besloten de Generale Synode van Zoetermeer af te wachten, in de hoop dat de kerken alsnog tot het inzicht komen dat op het punt van de hantering van de Schrift zoals bij de besluitvorming over man, vrouw en ambt, en ten aanzien van de kerkorde een fundamenteel andere weg moet worden ingeslagen. Een weg die recht doet aan de duidelijkheid van de Schrift en weer vol inzet op een eenheid in het kerkverband die is gebaseerd op hartelijke instemming met onze gereformeerde belijdenissen als betrouwbare weergave van Gods Woord.

Als deze ommekeer uitblijft, zullen wij op 1 mei 2023 niet meegaan in de fusie met de NGK. Wij zullen dan als zelfstandige gemeente GKv Capelle a/d IJssel-NOORD verder gaan, en zoeken naar mogelijkheden om ons, zo mogelijk met andere GKv-kerken, aan te sluiten bij (een verband van) gereformeerde kerken waarin we weer met vreugde kunnen samenwerken op basis van de confessionele eenheid die we helaas niet meer bij u kunnen vinden.

Met hartelijke broedergroet, De kerkenraad Capelle aan den IJssel NOORD.